

Geheim!

Dit is juf Josje.

Zo op het eerste gezicht lijkt ze een heel gewone juf, een beetje jong nog misschien.

Maar juf Josje is geen gewone juf. Ze is een heel bijzondere juf. Waarom? Dat is geheim.

Oké, als je het niet doorvertelt mag je het weten. Nee, ook niet aan je ouders. En al helemaal niet aan meester Snor, de directeur van de school waar juf Josje werkt.

Beloofd?

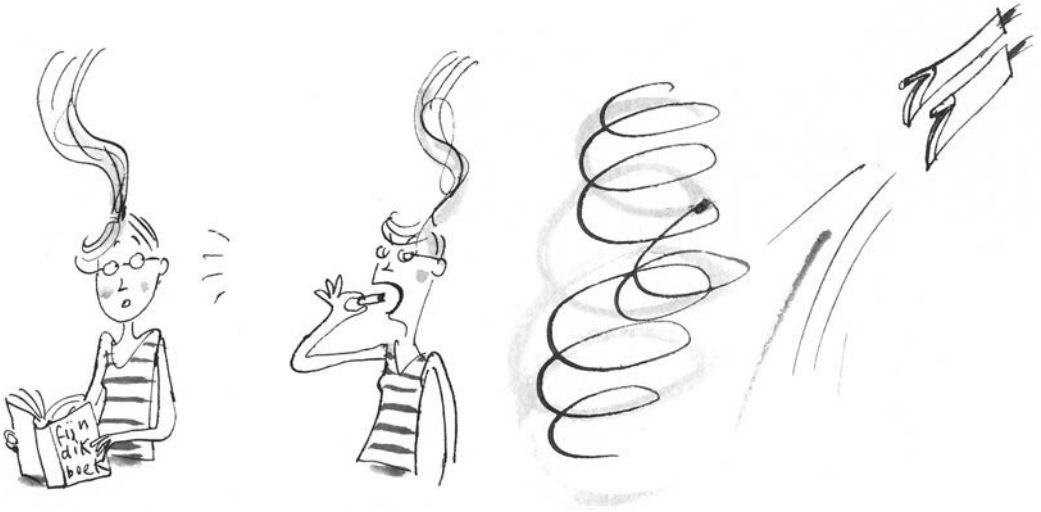
Goed, luister:

Als er een dier in nood is, dan hoort juf Josje dat. Alleen zij. En dan krijgt ze een enorme drang om een hap van een schoolbordkrijtje te nemen. (Ze heeft in de klas een la vol.) Zodra ze de eerste hap doorslikt, begint het. Razendsnel draait ze

rond en vier seconden later is ze veranderd in Superjuffie.

Dan vliegt ze het raam uit om het dier te redden.

Juf Josje is heel bang dat meester Snor erachter komt dat ze soms haar klas alleen laat om een dier te redden. Dan ontslaat hij haar meteen! En ze heeft het nou juist zo naar haar zin op deze school.

Eigenlijk is het een wonder dat hij het nog niet doorheeft. Al houdt hij haar wel extra goed in de gaten, want dat er iets is met deze juf, dat weet hij wel.

Ze kan het niet tegenhouden, al zou ze dat soms graag willen. Je wacht maar even! zou ze willen roepen als ze net dictee aan het geven is en ze een eindje hoort dat zijn moeder kwijt is. (Of een kip die met een geknakte vleugel langs de snelweg doolt, of een egeltje dat verstrikt zit in een sinaasappelnetje, of twee varkentjes die bijna verdrinken in een gierput, of een kalf in de sloot, of een gewonde eekhoorn, of een giraffe, of een neushoornvogel, of een verdwaald aapje, of een bruinvis, of een octopus of een bejaarde zeemeeuw, of een brilkaaiman met iets in zijn oog, of een luiaard die in de knoop zit, of een reusachtige schildpad, of een vleermuis, of een brutaal uiltje, of een wollig dasje, of een orka, of een zeeolifant, of...)

Heel eventjes denkt ze dan: nu even niet!

Maar voor ze het weet heeft ze dan toch al een hap van een krijtje genomen. En een paar seconden later is ze onderweg...

Meester Snor doet vreemd

‘De een-na-laatste dag, juf!’ zegt Toby, terwijl hij juf Josjes hand op en neer slingert alsof ze een ouderwetse waterpomp is. Juf Josje staat bij de deur om alle kinderen een hand te geven, dat doet ze altijd als de dag begint.

‘Oef, wat een koude handen heb jij!’ zegt juf Josje.

‘Het is ook zo heet buiten,’ klaagt Toby. ‘En daarom heb ik zomerhandschoenen uitgevonden. Kijk!’ Hij haalt twee kletsnatte washandjes uit zijn tas. ‘O, de ijsblokjes zijn gesmolten.’ Beteuterd kijkt hij naar de washandjes.

‘En nu is je schrift doorweekt,’ constateert juf Josje.

Toby knikt. ‘Ik moet mijn uitvinding nog een beetje perfectioneren.’

‘Misschien moet je een koelvak in je rugzak maken, om je handschoenen in te bewaren,’ oppert Mimosen, die achter hem staat.

‘Goed idee!’ Toby huppelt naar binnen. ‘Ik leg mijn schrift wel op de verwarming, juf, dan droogt hij lekker snel op.’

Juf Josje schudt lachend haar hoofd. Het is dertig graden buiten. Nog geen twee weken geleden zat ze op de ijskoude Zuidpool en nu is het zo heet dat het zweet in straaltjes over haar rug loopt.

‘Ik vind het veel en veel te heet voor school,’ zegt Mila, als iedereen eindelijk zit. Ze heeft gelijk, het is ook te heet. De kinderen hangen als gesmolten ijsjes over hun tafeltjes.

‘Kunnen we niet buiten spelen met water?’ vraagt Gijs.

‘Of gewoon naar het zwembad?’ stelt Fouzi voor.

‘Of naar een koelkastmuseum?’ vraagt Mimmo.

Juf Josje kijkt naar het rooster dat naast het bord hangt. Van meester Snor moet ze zich daar altijd precies aan houden.

‘Er staat een dictee op het rooster, dat is iedere donderdagochtend zo,’ zegt ze.

Het lokaal vult zich met steeds luider wordend gemopper en gemor. Bo’s hand gaat de lucht in. Ook al roept iedereen door elkaar, Bo blijft altijd keurig haar vinger opsteken.

‘Jongens, even stil nu!’ Juf Josje klapt in haar handen. ‘Zeg het maar, Bo.’

‘Kunnen we niet rustig beginnen, dat jij bijvoorbeeld eerst vertelt over je reddingen van afgelopen week?’

‘Mijn redden?’

‘Ja, je hebt toch wel een dier gered deze week, of niet?’

Juf Josje lacht. ‘Er gaat heus wel eens een week voorbij zonder dat ik een dier hoef te redden, hoor, maar...’

‘Ze heeft een verhaal!’ roept Toby.

En dat is het startsein voor iedereen om in de kring te gaan zitten. Er is geen klas in het hele land te vinden die dat zo snel en geruisloos kan. Binnen twee minuten zitten alle kinderen in een halve cirkel rond het digibord.

‘Jullie zijn onverbeterlijk.’ Er is precies nog een gaatje vrij, waar juf Josje doorheen kan met haar stoel op wieltjes.

Allemaal kijken ze verwachtingsvol naar haar op. Hoewel ze al veel verhalen hebben gehoord, blijft het elke keer weer bijzonder. Wie heeft er nou een superheld als juf?

‘Goed, nou, eventjes dan.’ Juf Josje werpt nog een schuine blik op het rooster. ‘Maar straks echt dictee, hoor.’

‘Jaha, vertel nou maar,’ zegt Mila.

‘Het was afgelopen dinsdagavond,’ begint juf Josje. ‘Hakim was aan het koken en ik zat lekker buiten op het schommelbankje te lezen met de poezen op schoot toen ik een soort korte krijs hoorde. Je zou denken dat ik inmiddels wel alle dierenstemmen ken, maar deze had ik nog nooit eerder gehoord. Het was een naar geluid en ik schrok me rot. Ik sprong op, en Peer en Annie vlogen blazend van mijn schoot. Hakim riep net dat het eten klaar was, zul je altijd zien. Hij weet dat ik ik ben, natuurlijk. Maar soms komt het zo slecht uit en dan kijkt hij zo teleurgesteld...’

Juf Josje staart voor zich uit. Hoewel ze inmiddels getrouwd zijn, is ze toch nog wel eens onzeker of Hakim het wel gaat volhouden met haar. De dieren komen altijd op de eerste plaats. Ze kan het namelijk niet tegenhouden als ze geroepen wordt, dan móét ze een hapje van een krijtje nemen.

‘Hakim moet niet zeuren,’ zegt Mila.

‘Precies, jij kunt er niks aan doen!’ roept Fouzi. ‘En toen?’

‘Het was best ver ook nog,’ vertelt juf Josje. ‘Ik moest helemaal de stad uit, naar een kinderboerderij ergens langs het water. Onderweg vroeg ik me af wat het voor beest kon zijn, ik herkende de toon wel ergens van. Je hoort het soms op zomeravonden in de verte. Hoog en hard...’

Ze kijkt de klas rond of iemand het misschien weet.

‘Het is een soort vogel,’ helpt ze de kinderen. ‘Met heel mooie, grote veren.’

‘Een pauw!’ roept Bo zonder haar vinger op te steken.

‘Dat telt niet, je hebt je vinger niet opgestoken,’ zegt Toby plagerig.

‘Het was inderdaad een pauw,’ gaat juf Josje verder. ‘Hij stond met zijn veren uitgestoken te paraderen en toen was hij verstrikt geraakt in...’

‘Meester Snor-alarm!’ roept Gijs. Zelfs als hij niet aan zijn tafeltje bij het raam naast de deur zit, voelt hij feilloos aan wanneer de directeur eraan komt.

De kinderen maken aanstalten om gauw achter hun tafeltje te gaan zitten, want meester Snor houdt niet van kringgesprekken. Maar juf Josje gaat staan en roept heel hard: ‘Blijven zitten!’

Meteen zakt iedereen weer terug in zijn stoel.

‘Als we allemaal door de klas lopen, wordt hij nog veel bozer,’ zegt ze met een bezorgde blik naar de deur. Hoewel meester Snor zich tegenwoordig ook wel eens van zijn aardige kant laat zien, is hij wat het lesrooster betreft nog steeds even streng. De deur gaat open en de directeur komt binnen.

‘Hallo, meester Snor,’ zegt juf Josje vriendelijk. ‘We begonnen vandaag de dag even met een...’

Meester Snor wappert met zijn hand ten teken dat ze niet verder hoeft te praten. ‘Prima, prima,’ zegt hij. ‘Zeg, heb jij dit jaar bijgehouden wie afwezig was en wie niet?’

‘Dat doet u toch liever zelf?’ vraagt juf Josje.

‘Jawel, maar, eh... er is iets met mijn computer. Ik kon het niet precies vinden en ze wilden het weten.’

‘Ze?’

‘De mensen van de stichting.’

Juf Josje snapt er niks van, maar ze is allang blij dat hij niets zegt over het rooster. Ze staat op en loopt naar haar bureau. Ze haalt een velletje papier uit een map. ‘Hier heb ik de lijst van het afgelopen schooljaar,’ zegt ze. ‘Ik vind het altijd prettig om het zelf ook bij te houden.’

‘Mooi, mooi,’ zegt meester Snor afwezig. Met het papier in zijn hand kijkt hij naar het digibord. ‘Gebruik je dat vaak, juf Josje? Voor andere dingen dan alleen als, eh... bord, zeg maar. Dus met filmpjes, en zo?’ Hij kijkt vreemd. Juf Josje kan niet inschatten of ze nou juist ja of juist nee moet zeggen. Dus is ze even stil.

‘We kijken soms filmpjes,’ zegt Mimoen. ‘Als het aansluit bij de lesstof. Zo hebben we vorige week een filmpje gekeken over een drukkerij en we kijken ook wel eens *Het Klokhuis*, dat is heel leerzaam.’

‘Ja, dus alleen als het héél leerzaam is,’ zegt Toby. ‘Supersaaie filmpjes, meester.’

Iedereen beaamt nu dat ze alleen maar vreselijk saaie dingen kijken. Juf Josje schiet er bijna van in de lach.

‘O, juist, o, juist,’ zegt meester Snor. ‘Ik zal je niet langer ophouden, ga maar verder met de les.’

Hij glimlacht vaag en loopt de klas uit.

Juf Josje staart met gefronste wenkbrauwen naar de dichte deur.

‘Hij is niet helemaal goed,’ zegt Toby.

‘Hij zei alles twee keer,’ zegt Mila.

‘Was het nou goed of slecht van die filmpjes?’ vraagt Mimoen.

Juf Josje schudt haar hoofd. ‘Ik heb werkelijk geen idee. Maar het was fijn dat je me te hulp schoot, want ik wist even niet wat ik moest zeggen.’

‘Hij was echt helemaal niet zichzelf,’ zegt Fouzi. ‘Alsof hij ergens mee zit.’

‘Misschien is hij verliefd?’ oppert Gijs.

‘Nee, joh, daar is hij veel te oud voor,’ zegt Mila.

‘Er is overduidelijk wat aan de hand,’ beaamt juf Josje. ‘Maar wat?’

Bo steekt haar vinger op.

‘Heb jij enig idee, Bo?’ vraagt juf Josje.

‘Eh, nee. Maar ik vroeg me af... Wat was er nou met die pauw?’

Willibrord

‘Zitten ze de hele dag te klagen dat het te warm is, gaan ze rénnen!’ Juf Josje kijkt naar de krioelende kinderen op het schoolplein. ‘En straks binnen weer klagen dat ze het zo heet hebben.’

‘Volgens mij ben jij aan vakantie toe,’ zegt Hakim, die er even bij is komen staan.

‘Ik was twee weken geleden al aan vakantie toe,’ zegt juf Josje. ‘En toen belandde ik op de Zuidpool.’

‘Dat was wel lekker koel...’ mijmert Hakim, terwijl hij het zweet van zijn voorhoofd wist.

‘Meester Snor is trouwens ook aan vakantie toe,’ vertelt juf Josje. ‘Hij doet vreemd.’

Hakim trekt een wenkbrauw op. ‘Hé, dat zei meester Frank net ook al.’

‘Ja?’

‘Ja, meester Snor kwam zijn groep binnen en vroeg of ze wel eens naar buiten gaan, bijvoorbeeld met biologie. En uit de manier waarop hij het vroeg bleek dat hij hoopte dat het zo was.’

‘Nou ja!’ roept juf Josje. ‘En als ik met mijn klas naar buiten ga voor een les krijg ik op mijn kop.’

‘En hij vroeg mij vanmorgen of het mogelijk is om een schooltuin aan te leggen.’

‘Schóóltuintjes!? Dat idee heb ik een keer geopperd en toen zei hij dat

hij dat bespottelijk vond. “Kinderen die boer willen worden gaan later wel naar de landbouwschool,” zei hij.’

Hakim bijt op zijn lip. ‘Het is echt vreemd inderdaad. Maar ik vind het wel een leuk idee, dus ik heb beloofd er in de zomervakantie een beginnetje mee te maken.’

‘Hakim, mogen we alsjeblíeft een paar emmers en bekertjes om een watergevecht te houden?’ Toby staat hijgend voor juf Josje en Hakim. Steeds meer kinderen komen erbij staan.

‘We smelten!’ roept Gijs dramatisch.

‘Onze hersens raken oververhit,’ vult Mimoen aan.

‘We stinken,’ zegt Mila.

‘Ik niet,’ zegt Toby.

‘Echt wel!’

‘Ho, ho.’ Hakim spreidt zijn armen uit. ‘Volgens mij is de pauze om. En kletsnatte kinderen in de gang en in de klas lijkt me geen goed idee.’

‘Meester Snor is er toch met zijn gedachten niet bij,’ zegt Lisa.

‘Misschien merkt hij het niet eens.’

‘De school is over twee uurtjes uit, dan kunnen jullie zelf thuis een watergevecht houden. Maar nu gaan we naar binnen,’ beslist juf Josje.

Even later zit de klas morrend achter hun geschiedenisboek. We gaan het vanmiddag hebben over Willibrord,’ zegt juf Josje.

‘Wie heet er nou Willibrord!?’ roept Toby.

‘Willibrord,’ zegt Mimoen.

‘Wat?’

‘Je vroeg wie heet er nou Willibrord,’ legt Mimoen uit, ‘en ik zei Willibrord, want die heet dus Willibrord.’

Toby kijkt alsof hij een heel ingewikkelde som ziet.

Juf Josje zucht. Dit wordt helemaal niks zo. Het is te heet, te bijna zomervakantie, en de kinderen kunnen zich niet meer concentreren.